

Phẩm 4: THẦN THÔNG CỦA BỒ-TÁT DI-LẶC

Bấy giờ Bồ-tát Di-lặc tự suy nghĩ: “Các chúng đệ tử đại Thanh văn của Đức Thế Tôn có oai đức lớn, đầy đủ thần thông, ai cũng tự trình bày tiếng gầm sư tử của mình. Nay ta cũng nên đối với các hàng Trời, Người, Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn, trước các đại chúng của tất cả thế gian này, hiện một chút thần thông của Bồ-tát.”

Bồ-tát Di-lặc nghĩ như vậy rồi liền nói với Tôn giả A-nan:

–Tôi nhớ thuở xưa, có lần vào lúc sáng sớm, mặc y, ôm bát đến chỗ Đức Thế Tôn, đảnh lễ dưới chân Phật và thưa: Bạch Thế Tôn! Nay con muốn vào thành Vương xá này như pháp khát thực.

Thưa như vậy xong, tôi liền ra đi.

Này Tôn giả A-nan! Hôm đó tôi lại nghĩ: “Hôm nay nhà nào thí đồ ăn cho ta trước tiên, ta cần phải làm cho người ấy an trụ nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác trước, sau đó mới nhận các món ăn của người ấy.

Này Tôn giả A-nan! Khi nghĩ như vậy rồi, tôi liền vào đại thành thứ tự đi khát thực. Đi đến một nhà đại tánh Bà-la-môn, đứng im lặng trước cửa.

Này Tôn giả A-nan! Vị đại tánh Bà-la-môn ấy biết tôi đi khát thực, thấy tôi đứng im lặng, liền thưa: Lành thay, A-dật-đa! Thánh giả A-dật-đa! Hôm nay vì cớ gì mà hạ cố đến đây? Thánh giả cần gì? Mong Thánh giả thọ nhận đồ ăn của con.

Tôi liền bảo Bà-la-môn ấy: Này đại Bà-la-môn! Hôm nay nếu ông có thể gieo trồng căn lành nơi đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sau đó ta mới thọ nhận đồ dâng cúng của ông.

Bà-la-môn liền thưa với tôi: Thưa Nhân giả! Nếu Nhân giả có thể đem đồ ăn này phân cúng khắp mười phương hằng hà sa tất cả Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, sau đó con sẽ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, hết lòng siêng tu các hạnh Bồ-tát. Vì sao? Vì con trước đây ở chỗ các Đức Như Lai, cũng đã gieo trồng tất cả các căn lành.

Này Tôn giả A-nan! Lúc ấy tôi lại nói với Bà-la-môn ấy: Này đại Bà-la-môn! Nay ông đã có thể tạo lập chí nguyện như vậy, ta sẽ thọ thức ăn và phân bố cúng dường hằng hà sa Đức Như Lai, A-la-ha Tam-miêu Tam-phật-đà, không còn nghi gì nữa.

Bấy giờ Bà-la-môn lại thưa với tôi: Thưa Thánh giả A-dật-đa! Thánh giả thọ nhận món ăn của con, đem phân chia cúng dường hằng hà sa Đức Như Lai, con sẽ tức thời phát lời thệ nguyện và nguyện làm như lời thề ấy.

Tôi lại nói tiếp với Bà-la-môn ấy

–Này đại Bà-la-môn! Nay ông đã có thể phát ra lời thề chắc thật như thế và hành động như lời thề ấy, ta chính thức nhận thức ăn của ông, phân chia cúng dường cho hằng hà sa Đức Như Lai.

Này Tôn giả A-nan! Bà-la-môn ấy cúng dường cho tôi đến lần thứ ba. Tôi cũng Từ bi khuyên ông ta phát tâm như thế.

Này Tôn giả A-nan! Lúc ấy tôi và Bà-la-môn cùng nhau trao đổi qua lại như vậy xong, sau đó tôi bảo Bà-la-môn: Này đại Bà-la-môn! Như lời ông nói, hãy mau đem đồ ăn uống đến đây để ta sẽ vì ông phân bố cúng dường hằng hà sa Đức Thế Tôn.

Bà-la-môn nghe tôi nói như vậy, liền trao thức ăn cho tôi, tôi liền thọ nhận, ở trước mặt ông, trong thời gian khảy móng tay, tôi phân bố cúng dường cho hằng hà sa Đức Như Lai.

Này Tôn giả A-nan! Sau khi tôi phân chia thức ăn của ông ta để cúng dường cho hằng hà sa Đức Như Lai, tôi trở lại nhà Bà-la-môn ấy.

Này Tôn giả A-nan! Khi Bà-la-môn ấy thấy thần thông vô ngại như vậy của tôi, tâm sinh kính sợ, lòng nơi thân dựng đứng, sau đó thì hết sức vui mừng, rồi mang các thức ăn uống ngon nhất dâng cúng cho tôi, mong tôi được no đủ. Khi tôi thọ nhận rồi, họ mới bắt đầu ăn uống. Rồi người Bà-la-môn ấy mới đem tất cả châu báu, tất cả các thứ hương, tất cả các thứ hoa, tất cả vòng hoa, đều là những thứ tốt đẹp nhất và đủ các chuỗi ngọc báu... đi theo tôi, đến chỗ Đức Thế Tôn cung kính chấp tay, đánh lễ dưới chân Phật, ở trước Đức Phật phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Rồi nói lời thệ nguyện: Nếu có chúng sinh nào nghe tôi dâng cúng một bát cơm căn lành này, tức thời được trụ nơi quả vị Bất thoái chuyển. Bạch Thế Tôn, nếu lời nguyện của con chắc chắn thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì nhờ căn lành này, khiến cho con ở đời vị lai lúc thành đạo Bồ-đề cũng có vô lượng, vô biên các chúng Thanh văn như vậy, đều là bậc đại A-la-hán thanh tịnh như hôm nay không khác. Nếu lời thệ nguyện của con chân thật không hư dối thì nhờ nhân duyên ấy khiến cho tất cả đại địa của tam thiên đại thiên thế giới chấn động đủ sáu cách.

Khi đại Bà-la-môn ấy phát nguyện này, nhờ thần lực của Đức Phật, tức thì tất cả đại địa của tam thiên đại thiên thế giới chấn động đủ sáu cách.

Này Tôn giả A-nan! Hôm nay hoặc có trời, hoặc có người ở trong chúng này, đối với điều tôi nói sinh tâm nghi ngờ thì xin chờ lúc Đức Thế Tôn xuất định hãy đến thưa hỏi.

Này Tôn giả A-nan! Nay tôi chưa thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng đã có đủ sức oai đức lớn như vậy, đối với tất cả thần thông cũng đã đạt đến cứu cánh.

Này Tôn giả A-nan! Tôi nhớ thuở xưa, trải qua vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp có Đức Phật Thế Tôn hiệu là Nhiên Đăng Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác xuất hiện ở thế gian. Lúc đó, tôi ở trước Đức Phật Nhiên Đăng, đạt được Tam-muội Niệm Phật của tất cả Bồ-tát. Khi đạt được Tam-muội rồi, tất cả chư Phật ở các phương đều hiện ra thuyết pháp, các Đức Phật Thế Tôn ấy thường hiện ở trước tôi.

Lại nữa, khi tôi được Tam-muội ấy rồi, ở trong vô lượng, vô biên kiếp, tôi dùng thần thông này giáo hóa vô lượng, vô biên chúng sinh, khiến cho tất cả đều an trụ trong đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, cũng giống như đại Bà-la-môn ở thành Vương xá hiện nay.

Này Tôn giả A-nan! Tôi lại nhớ thuở xưa ở chỗ Đức Như Lai Liên Hoa Thượng, Bạc Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác, chỉ dùng một thần thông mà giáo hóa thành thực ba vạn ức trăm ngàn chúng sinh, đều khiến họ được an trụ trong đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Tôn giả A-nan! Tôi lại thường ở chỗ Phật Thế Tôn Tối Thượng Bất thoái chuyển Hạnh đạt được Tam-muội tên là Phổ minh. Khi được Tam-muội ấy, tôi giáo hóa thành thực cho sáu vạn tám ngàn chư Thiên của cõi Dục, khiến họ đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Tôn giả A-nan! Nên biết các Đại Bồ-tát, tất cả đều có sức đại thần thông bậc nhất rất ráo không thể nghĩ bàn như vậy.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Di-lặc vì muốn nêu rõ lại nghĩa này, nên nói tụng:

*Sáng sớm tôi thường mang y bát
Thưa hỏi Thích Sư dạy hạnh sáng
Trong lúc đánh lễ, chào Như Lai
“Thưa Thế Tôn, con đi khát thực.”
Đại sư răn dạy tôi thế này:*

“Ông đi, nhớ nghĩ lợi chúng sinh
Ta Niết-bàn rồi, ông thành Phật
Trông các công đức cho tròn đầy.”
A-nan! Lúc ấy tôi suy nghĩ:
Chưa biết nay xin đi đâu trước
Đối với nhà nào thọ thực trước
Ta nên dạy họ trụ Bồ-đề.
Lúc đi khát thực tôi ngang qua
Gặp nhà đại tánh Bà-la-môn
Với tâm cung kính, khen: “Thiện lai”
Hy hữu! A-dật-đa, xa đến.
Nay con tự hồi ngài đến muôn
Mong ngài ngồi xuống nhận thức ăn
Diệu pháp Đại sĩ khó nghĩ bàn
Nay con dâng cúng món ăn ngon.
Lúc ấy tôi nói Bà-la-môn
Ông hãy phát tâm Bồ-đề trước
Lợi ích trời, người các đại chúng
Sau đó ta mới nhận thức ăn.
Bà-la-môn ấy lại thưa thỉnh:
“Này A-dật-đa, nếu bây giờ
Vì tôi ngài cúng vô số Phật
Như thế, tôi phát tâm Bồ-đề.”
Tôi lại hứa với Bà-la-môn:
“Ông đối với Bồ-đề chớ thoái lui
Ta đem cơm ông dâng chư Phật
Khiến thân ông được quả báo lớn.”
Bà-la-môn ấy lại thề rằng:
“Xin vì con, cúng dường Như Lai
Chư Phật bậc Tối thượng nếu nhận
Con hành Bồ-đề không còn nghi.”
Bà-la-môn ấy tin tôi nói
Phát tâm chí thành cúng dường tôi
Tôi đem vật cúng dâng chư Phật
Khiến Bà-la-môn trong phút chốc

Đã thấy được đại thần thông của tôi
 Vừa sợ, vừa mừng thêm đồ ngon
 Cúng dường tôi rồi đến chỗ Phật
 Lại phát tâm Bồ-đề vô thượng.
 Khi Bà-la-môn phát tâm xong
 Lại thề rộng lớn khó nghĩ bàn:
 Nếu có Bồ-tát nào nghe được
 Đối với thế giới mau thành Phật.
 Xưa tôi ở trước Phật Nhiên Đăng
 Đạt được Tam-muội thắng vi diệu
 Gọi là Bồ-tát niệm chú Phật
 Hay ban diệu lạc khó nêu lường.
 Xưa tôi ở chỗ Phật Nhiên Đăng
 Khi được Tam-muội Thắng niệm này
 Tôi liền được thấy Phật mười phương
 Nhờ oai Đức Phật nên thấy được.
 Nếu ai trụ trong Tam-muội ấy
 Hay hiện vô biên các thần biến
 Các việc làm trăm tắng kỳ kiếp
 Đều vì lợi ích cho chúng sinh.
 Tôi ở chỗ Phật Liên Hoa Thượng
 Nhờ được Tam-muội, hiện thần thông
 Đầy đủ bảy vạn các chúng sinh
 Do tôi mà trụ đạo Bồ-đề.
 Tôi ở trước Như Lai Tối Thượng
 Siêng năng tinh tấn tu phạm hạnh
 Đã được Tam-muội sinh thật tốt
 Hay cho sự vui khó kể lường.
 Tôi ở chỗ Phật Tối Thượng Hạnh
 Được một Tam-muội tên Phổ minh
 Khi Phật Nguyệt Thượng trụ thắng thiền
 Trước Phật Ca-diếp được định sâu.
 A-nan, đại thần thông như vậy
 Đều là thuở xưa tôi thành tựu
 Dùng sức thần thông tự tại ấy
 Tôi đã tu, thấy các Như Lai.

*Nếu ai muốn thấy các Thế Tôn
Muốn chuyển bánh xe pháp vô thượng
Muốn cứu chúng sinh khỏi biển khổ
Người ấy nên học diệu định này.*

Bấy giờ ở trong chúng hội, các hàng Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn, Trời, Người, A-tu-la, nơi tất cả thế gian đều được nghe tiếng gầm sư tử của Đại Bồ-tát Di-lặc, thấy vui mừng, sinh tâm kỳ lạ đặc biệt, đều khen là chưa từng có.

M